

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Philagrio. 383.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](#)

S. Isidori Pelusiotæ

134

colloquia defugeretis, cognatam potius
probarum rerum cupiditatem habentes,
ex quo Deus nobis aliquid de suo inspirauit. Sin autem sermones mei turpes vestras
actiones coarguunt, tanquam speculum
fœdo ac deformi, ac medicus ægrotanti
reperior. Nam ille speculum idcirco fugit,
quod turpissimæ formæ ipsum submo-
neat: hic autem ea de causa medicum fa-
stidit, eoque offenditur, quia partem agræ
incidit aut exurit. Quamobrem aut defor-
mitatem mutate, ac sanitatem reuocate:
aut speculum vobis ac medicus per-
petuo ero.

Philagrio. 383.

Superflua cibi sumptio, non esus est, sed
saturitas, & est, & appellatur. Saturitas
porro contumelie ac petulantiae mater
est. Petulantia autem, vitiosorum affec-
tuum: quemadmodum in deserto conti-
gisse, memoriam proditum est. Saturati e-
niam sunt, inquit ille, & surrexerunt lude-
re. Quapropter ne intemperantiae ludo-
demus operam (per quam Dei quoque o-
bluio in discrimen venit) saturitatem &
ingluuiem, quæ horum causa est, iniecto
fræno compescamus, id studentes, ut ne-
cessario ac moderato cibo, per quem &
robur ad vocabulum accedit, & voracita-
tis ac temulentiae bellum yim omnem a-
mittere, contenti simus.

Eidem. 384.

Gastrimargia, ô amice, superfluitas ap-
pellata est. Gastrimargia autem est insa-
num ventris studium. Mârjos quippè fu-
riosum sonat. Ecquid igitur moderatam,
& cum gratiarum actione coniunctam
diuinorum munerum perceptionem mis-
sam facientes, circa eupedias & inania cō-
dimentorum artificia insanire studemus,
quæ non ad alendum corpus conferunt,
verum ad vitiosos affectus incitant?

Lysimacho. 385.

Imbecillitate laboranti stomacho vini

ἀπερίφεδε, συγγενῆ μᾶλλον τὸν
τὸν χειρῶν ὀπίσματα ἔχοτες, ἐξ
τοῦ διὸν π θεὸς ἡμῖν εὐφύσουσεν. εἰ δὲ
ἔλεγχος εἰσὶ τὸν καλῶν ὑμᾶς τορά-
ζεων ὡς ἐστοπίρον αἰχρῶ, καὶ ἵατρὸς ἀ-
θεονῶπι εὐεισκομένη. ὁ μὲν γὰρ ὅπι
της κακίστης αἱ τὸν Ἀσαμμινόνοιεν
μορφῆς, φεύγει τὸ ἐστοπίρον. ὁ δὲ ὅπι τέ-
μνει, καὶ τὸ πάθος τὸν ἵατρὸν οὐκ ἀσ-
θενίζει. ἡ τοίνυν ἀλλάξατε τὸν δυσ-
μορφίαν, καὶ αναγελέσατε τὸν ὑ-
γιεινα, η μέχει πάντος ὑμῖν ἐστοπίρον
καὶ ἵατρὸς ἐσμον.

Φιλαργίῳ. τηγ.

Η τεττήνη μετάληψις, & Ερώσις,
ἀλλὰ κόρος καὶ εἴτι καλεῖται. κό-
ρος δὲ ὑβρεως πατήρ. ὑβρεῖς δὲ παθῶν,
ὡς ἐν ἐρήμῳ πάλαι γεγενῆθεισόρη-
ται. Ερωτασθησαν γὰρ, φοιτ., καὶ ἀνέ-
ποσαν παίζειν. ἵνα τοίνυν μὴ παῖδε-
ων ἀκρασίαν, δι’ ἣν γὰρ θεοῦ κακινεύε-
ται λίθη, τὸν ἀπον τὸν τὸν χαλινάσσο-
μν κόρον. Ερώσις ἀναγχίᾳ καὶ ἐμ-
μέτερως περιστέρωντες. δι’ ἣν γὰρ ἡ δύ-
ναμις περιστέραι τῷ ὄνόματι, καὶ σώμα-
τικῶν οὐχ ἔξει τῆς γαστριμάρτου μέ-
τις ὁ πόλεμος.

Τῷ αὐτῷ. τωδ.

Γαστριμάργια κέκλιπται, ὡς φιλό-
της, ἡ τεττήνης γαστριμάργια δὲ ἐ-
σιν, ἡ πειρατεῖα μανία ἐπεὶ μαρ-
γος ὁ μεμινώς. τὸ χάρεν οὐδὲ τὸν ἐμ-
μέτερον καὶ εὐχαρεῖσν τὸν τὸν θεοῦ δω-
ρεῶν ἀφίέντες μετάληψιν, τὸ μεμινέ-
νη περὶ τὰ πέμπατα καὶ τὰς οὐφα-
τυπικὰς ματαγοτεχνίας περιβολῶιδην,
οὐκ εἰς τροφὴν συντελέσσας, ἀλλ’ εἰς
πάθη σύβασις κακεύσσας.

Δυσιμάχῳ.

Αθενοῦπι γομάχῳ, ὁλίγον ὀπισθ-
δοστα